

12 Οκτωβρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΡ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 743/88).

Αίτηση ακυρώσεως — Αντικείμενο — Παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας — Αστυνομική Δύναμη — Μεταθέσεις — Η παράλειψη του Αρχηγού της Αστυνομίας να μεταθέσει τον αιτητή από Λάρνακα εις Λεμεσό δεν αποτελεί εκτελεστή παράλειψη, στην απονοία ενεργού καθηκοντος επιβεβλημένου από το νόμο για μετάθεση μέλους της αστυνομίας κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

Η προσφυγή του αιτητή στρέφεται κατά του μέρους των Αστυνομικών Διαταγών που δημοσιεύθηκαν στις 18.7.88, στο βαθμό που αφορά τα δύο ενδιαφερόμενα πρόσωπα που μετατέθηκαν με βάση την προαναφερθείσα πράξη, από τη Λάρνακα στη Λεμεσό. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι υπηρέτησε για περισσότερα χρόνια στην Αστυνομική Δύναμη σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και είχε αμεσότερη ανάγκη για μετάθεση στη Λεμεσό όπου βρίσκεται η οικογενειακή του κατοικία.

Το νομικό θέμα, όπως προσδιορίζεται από τα σχετικά γεγονότα, είναι κατά πόσο ο νόμος επιβάλλει ενεργό καθήκον προς μετάθεση μέλους της αστυνομίας κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι τέτοιο καθήκον δεν επιβάλλεται από το νόμο και ως εκ τούτου δεν εγείρεται προς εξέταση εκτελεστή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση - η μόνη μορφή παράλειψης που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Cyprus Tannery Ltd v. Republic (1980) 3 C.L.R. 405,

Costea v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 115,

5

Παγκύπρια Οργάνωση Ελληνίδων Νηπιαγωγών (Π.Ο.Ε.Ν.) και Άλλες ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1403,

Φάκας ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2189,

10

Προδρόμου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 2697.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας να μεταθέσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα από τη Λάρνακα όπου υπηρετούσαν, στη Λεμεσό αντί του αιτητή, παρά τις υπέρτερες διεκδικήσεις του για μετάθεση σ' εκείνη την πόλη.

20

Π. Ονουφρίου, για τον Αιτητή.

M. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η προσφυγή του Σταύρου Κοντογιάννη, όπως έχει περιοριστεί στην τελική αγόρευση, στρέφεται κατά του μέρους εκείνου των Αστυνομικών Διαταγών που δημοσιεύθηκαν στις 18/7/88, και μόνο σε όποιο βαθμό αφορά δυο από τα επηρεαζόμενα πρόσωπα, συγκεκριμένα τους αστυφύλακες Α. Τύλληρη και Α. Κουσιουμή, οι οποίοι μετατέθηκαν με βάση την προαναφερθείσα πράξη από τη Λάρνακα στη Λεμεσό. Αυτό είναι το αιτητικό της προσφυγής.

30

Η ουσία της προσφυγής έγκειται στην προβολή του παραπόνου του αιτητή με σκοπό τη θεραπεία του, ότι οι πιο πάνω συνάδελφοί του, με τους οποίους συνυπηρετούσε στην Υπηρεσία Άλλοδαπών και Μεταναστεύσεως στο Αεροδρόμιο Λάρνακος, μετατέθηκαν στη Λεμεσό παρά τις υπέρτερες διεκδικήσεις του για μετάθεση σ' εκείνη την πόλη. Σε σύγκριση με τους προαναφερθέντες, ο αιτητής είχε υπηρετήσει για περισσότερα χρόνια στην Αστυνομική Δύναμη και είχε αμεσότερη ανάγκη για μετά-

35

40

θεση στη Λεμεσό όπου βρίσκεται και η οικογενειακή του κατοικία. Διατυπώνονται υπόνοιες ότι η μετάθεση των δυο συναδέλφων του ήταν αποτέλεσμα ευνοιοκρατικής μεταχείρισης η οποία, στην περίπτωση ενός τουλάχιστο από τους δύο, δυνατό 5 να οφειλόταν σε παρέμβαση εξωγενούς παράγοντα.

Αμφισβητείται από τους καθ' ων η αίτηση η ευχέρεια για αναθεώρηση της προσβαλλόμενης πράξης για δυο λόγους, όπως κατανοώ τις θέσεις τους, όπως διατυπώνονται στη γραπτή τους 10 αγόρευση:-

Στο βαθμό που η επίδικη απόφαση άπτεται των συμφερόντων του αιτητή, αυτή (α) συνιστά βεβαιωτική πράξη προγενέστερης απόρριψης αιτήματός του για μετάθεση, και (β) ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος για προσβολή της πράξης, εφόσον αυτή δεν αποβλέπει στον καθορισμό των δικαιωμάτων του ως προς τον τόπο υπηρεσίας του, αλλά στη ρύθμιση και αντιμετώπιση των αναγκών της Αστυνομικής Δύναμης στο σύνολό τους. Οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας δεν επιβάλλουν θετική υποχρέωση για αντιμετώπιση στα πλαίσια των αστυνομικών διαταγών άιτημάτων για μετάθεση μελών του προσωπικού της Δύναμης.

Ανάλυση των γεγονότων που συνθέτουν το επίδικο θέμα, στο πλαίσιο του δικαίου που καθορίζει τη σημασία τους, αποκαλύπτει ότι:-

- (i) Ο Νόμος δεν επιβάλλει υποχρέωση για αντιμετώπιση ατομικών αιτημάτων μελών της αστυνομίας για μετάθεση στο πλαίσιο των αστυνομικών διαταγών. Αυτές αποβλέπουν στην εξασφάλιση της αρτιότητας της Δύναμης μετά από συνεκτίμηση του συνόλου των αναγκών της.
- (ii) Η μετάθεση των συγκεκριμένων μελών του σώματός για τα οποία υποβάλλεται παράπονο είναι αδιαχώριστη από το πλαίσιο των αναγκών της αστυνομίας στο σύνολό τους και, εν πάσῃ περιπτώσει, δε συσχετίζεται άμεσα με το αίτημα ή επιδίωξη του αιτητή για μετάθεση στη Λεμεσό.
- (iii) Ενδεχόμενη ακύρωση της μετάθεσης των δυο συγκεκριμένων αστυφυλάκων δε θα συνεπάγοταν απαραιτήτως, στα πλαίσια επανέξτασης του θέματος, τον περιορισμό των πιθανών μεταθέσεων μεταξύ των τριών μελών της Δύναμης.
- (iv) Η ουσία του παραπόνου του αιτητή, έγκειται στη μη με-

τάθεσή του και συνεπώς το νομικό θέμα, όπως προσδιορίζεται από τα γεγονότα, είναι κατά πόσο ο νόμος επιβάλλει ενεργό καθήκον προς μετάθεση μέλους της αστυνομίας κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

5

Δηλαδή, ότι προσβάλλεται είναι ουσιαστικά εκτελεστή, κατά τον αιτητή, παράλειψη του Αρχηγού της Αστυνομίας. Τέτοιο καθήκον δεν επιβάλλεται από το νόμο και συνεπώς δεν εγείρεται προς εξέταση εκτελεστή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση - η μόνη μορφή παράλειψης που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής. (Βλ. μεταξύ άλλων, *The Cyprus Tannery Ltd v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 405, *Costea v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 115, *Παγκύπρια Οργάνωση Ελληνίδων Νηπιαγωγών (Π.Ο.Ε.Ν.) και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1403, *Iωάννης Φάκας ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2189, *Προδρόμου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2697).

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20